

[Lars P. Jensen.]

har ret til, som der står i lovforslaget, at træffe bestemmelser om, hvilke redskaber der må anvendes. Jeg er også tilfreds med, at der med ministeren er truffet aftale om, at der i det kommende justerreglement skal indføres bestemmelser om, at de spande, der bruges ved engroshandelen med fisk, skal justeres, som det er skitseret i betænkningen.

Jeg skal iøvrigt ikke gøre mange bemærkninger til de enkelte paragraffer i lovforslaget, men vil dog gerne gøre et par enkelte.

Ifølge § 4, stk. 3, kan udenlandske varer i originalpakninger udbydes til salg efter vedkommende fremmede mål og vægt. Den samme ret må formodentlig kunne gives for danske varer, fremstillet her i landet med eksport for øje, f. eks. til Amerika eller England, som har andre vægtenheder, hvorfor disse landes vægtenheder er påtrykt pakningerne, men hvor den påtænkte eksport ikke bliver til noget af en eller anden grund. Samme paragrafs stk. 4 tillader endvidere forhandling af dansk tømmer og træ efter samme mål som udenlandsk tømmer og træ. Jeg skal ikke gøre indsigelse derimod, men det ville vist være en praktisk foranstaltning og tilmed tidssvarende, om vi også på dette område kunne komme til at benytte metersystemet. Men selvom vi ændrer loven her, hjælper det ikke i andre lande. Vi må vist nøjes med at håbe, at dette ordnes internationalt i en overskuelig fremtid.

§ 7 er vel nok den paragraf, der kan give mest anledning til diskussion, og jeg er glad for, at det andet høje ting har bibeholdt paragraffen i omtrent den foreslåede skikkelse. Den ændring, der er sket, er efter min opfattelse en forbedring af paragraffen. Jeg tror, det er den mest fornuftige løsning, der her er truffet; således at det virkelig er sagkyndige og uddannede folk; der, om jeg må sige det sådan, er de primære ved eftersynene. Jeg tror iøvrigt, at handelen er interesseret i at få en virkelig sagkyndig vejledning i brugen, pasningen og indstillingen af de mere komplicerede vægte, og jeg vil mene, at hvis justervæsenets folk vil forstå deres opgave rigtigt og ikke optræde som bussemænd, men som en slags konsulenter på dette felt, vil der kunne udvikles eller skabes et tillidsforhold mellem de handlende og disse folk, som vil kunne

blive til gavn for alle parter. Jeg vil hermed ikke sige noget nedsættende om politiet — tværtimod, men politiet har så mange områder at skulle passe, og det kan ikke være specialist på alle områder.

Jeg tror som sagt, at den skitserede ordning er den, der vil skabe mest tilfredshed for alle parter. Hvad angår størrelsen af det beløb, det vil koste at gennemføre ordningen, er det vanskeligt at udtale sig eller vurdere det i bemærkningerne nævnte tal, men jeg finder det afgjort ikke afskrækkende, selvom vi skal spare — og det skal vi —, men vi skal ikke, for at bruge et gammelt udtryk, spare på skillingen og lade daleren rulle. Jeg tror disse penge er givet godt ud, og at loven, når den bliver ført ud i livet, vil komme til at virke tilfredsstillende for alle parter.

Jeg vil ikke gøre flere bemærkninger, men slutte med endnu en gang at takke ministeren for lovforslaget og udtale håbet om, at det snart må blive lov.

Pedersen-Nyskov: Jeg skal ikke holde nogen lang tale ved denne lejlighed, men vil blot sige til det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, at den redegørelse, han gav, de bemærkninger, han indledte med angående det foreliggende lovforslag, jo siger en hel del om fortiden, bl. a. at man dengang tog meget praktisk på dette, idet man lagde det i gudernes varetægt. Det var jo en billig form, og selvom vi ikke kan komme så billigt til det nu, vil jeg dog ønske, at vi gennem en udvalgsbehandling kan nå frem til en ordning, som ikke er af et sådant omfang som den, der er tale om i det foreliggende lovforslag.

Den nugældende lov havde en langsommelig tilblivelseshistorie, idet den strakte sig over årene 1873—1907. Når der trænges til forandringer, skal man selvfølgelig ikke sabotere arbejdet, og det er ikke min mening, at vi ikke skulle nå igennem det indenfor en rimelig tid, men jeg synes ikke, det haster mere, end at vi kan få sagen behandlet i et udvalg.

Den højtærede minister talte om de vægtafvigelse, der kunne være, og om, hvad det betød for kunderne, at de kunne være sikker på at få det kvantum, de skulle have, ligesom dette også var en tilfredsstillelse for sælgerne, ikke mindst under de nuvæ-